

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: Pn-35/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, OIB 74610670107, u ime Republike Hrvatske po sutkinji Sandi Navara Sladović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Nataše Macura, OIB 55862523168, Banja Luka, Kralja Petra II, kbr. 63, Bosna i Hercegovina, koju zastupa punomoćnica Darka Lovrić, odvjetnica iz Petrinje, protiv I. tuženika Milana Vidmara, OIB 59388628940, Hrvatska Dubica, Srećka Kitonića 2, kojeg zastupa punomoćnik Željko Stanković, odvjetnik iz Siska i II. tuženika Stjepana Vidmara, OIB 89766515857, Hrvatska Dubica, Petra Berislavića 60, kojeg zastupa punomoćnik Mate Puljiz, odvjetnik iz Novske, radi naknade štete, nakon glavne javne rasprave održane i zaključene 15. lipnja 2026. u prisutnosti I. i II. tuženika te punomoćnika tužiteljice i I. tuženika, 16. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Nataše Macura koji glasi:

"Nalaže se 1 tuženiku Vidmar Milanu OIB 59388628940, Ulica Srećka Kitonjića 2, Hrvatska i 2 tuženiku Vidmar Stjepanu, OIB 89766515857, Petra Berislavića 60, Hrvatska Dubica da tužiteljici Nataši Macura, OIB 55862523168 Kralja Petra II kbr. 63, Banja Luka, Bosna i Hercegovina solidarno isplate isplate naknadu materijalne štete u iznosu od 5100 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe i to po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3%-tna poena, kao i naknade parnični trošak, a sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici Nataši Macura da I. tuženiku Milanu Vidmaru naknadi parnični trošak u iznosu od 750,00 eur, sa zateznim kamata od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Nataša Macura podnijela je ovom sudu tužbu protiv I. tuženika Milana Vidmara i II. tuženika Stjepana Vidmara, radi predaje u posjed, isplate po osnovi korištenja nekretnine i naknade štete.

2. U tužbi tužiteljica navodi da je vlasnica nekretnine na adresi Srećka Kitonjića kbr. 6 u Hrvatskoj Dubici upisane u zk.ul. 1977 k.o. Dubica i to čk.br. 522 vrt u varošištu od 180 m², čk.br. 573 oranica u varošištu od 158 m², čk.br. 638/4 kuća i dvorište u selu od 255 m² te da su tuženici suvlasnici nekretnina upisanih u zk.ul. 2158 k.o. Dubica i to čk.br. 638/3 vrt kod kuće od 252 m², čk.br. 638/5 vrt kod kuće u selu od 227 m², čk.br. 640 vrt kod kuće u selu od 665 m² koje međe sa gore navedenim nekretninama tužiteljice. Uz samu među tuženici su izgradili više bespravno podignutih građevina u kojima se uzgajaju svinje i krave na nehygijski način, te je izgrađena i septička jama za stočni izmet, a formirano je i veliko odlagalište stajskog gnojiva sa dvije strane tužiteljicine kuće. Na čk.br. 638/3 suvlasništvo tuženih započeta je gradnja pomoćnog objekta veličine 4x6 metara, zatim je tik uz taj objekt otvorena septička jama, a u produžetku staje veličine 10x6 metara. Tuženi su bespravno ušli u posjed kuće i dvorišta te koriste nekretninu za svoje potrebe već 26 godina. Kuća služi za unošenje i skladištenje raznih stvari i otpada različitog podrijetla, poljoprivrednih alata i strojeva te skladištenje poljoprivrednih proizvoda, a okućnica se koristi kao odlagalište za zemljane iskope sa vlastitih parcela prilikom izgradnje bespravno podignutih građevina. Tužiteljica odnosno njeni roditelji, njena majka obraćala se nadležnim službama i tijelima radi rušenja i uklanjanja svih bespravno izvedenih radova, a radilo se o garaži i staji za telad te je inspekcija u upravnom postupku donijela rješenje o uklanjanju svih bespravno izvedenih radova, građenja opisanih građevina, međutim do danas objekti nisu uklonjeni, a niti je otpad (poljoprivredni strojevi, gnoj i drugi predmeti) uklonjeni iz dvorišta i kuće tužiteljice. Nakon što su tuženi bespravno ušli u posjed predmetne nekretnine kuća je uništena i devastirana tako da je uništena vanjska i unutrašnja stolarija, podne obloge, ograda te je unesena znatna količina otpada i smeća tako da je kuća devastirana i počinjenja je znatna imovinska šteta. Nakon okončanja Domovinskog rata kuća nije bila značajnije oštećena, a to se vidi u činjenici da je utvrđen III. stupanj oštećenja i da je rješenjem određena potpora za popravak obiteljske kuće u novčanom iznosu od 22.000,00 kuna ali koju roditelji tužiteljice nikada nisu ostvarili. Tužiteljica je oglašavala prodaju nekretnine te je nekoliko kupaca bilo zainteresirano za kupnju gore navedene nekretnine, kupci nisu tražili sniženje cijene jer je cijena bila relativno niska. Razlog što nekretnina nije bila prodana su štetne emisije (otvorena septička jama, odlagalište gnojiva, izgrađene staje sa stokom uz među) u neposrednoj blizini kuće tužiteljice što je odbijalo kupce da kupe predmetnu nekretninu. Tuženi su odbijali kupce tvrdeći da tužiteljica nije vlasnica kuće, a osim toga bilo je teško prići nekretnini jer je na ulazu u kuću bio vezan pas koji nije dozvoljavao ulazak u kuću. Neupitno je da su tuženi u posjedu predmetne kuće i dvorišta i koriste isključivo za svoje potrebe. Kada je netko tuđu stvar uporabio za svoju korist vlasnik može zahtjeve nezavisno od prava na naknadu štete da mu ovaj naknadi korist koju ima od uporabe.

Sukladno uobičajenim naknadama za korištenje kuće i dvorišta tužitelj je mogao ostvariti korist od 132,72 eura mjesečno odnosno 1.000,00 kuna mjesečno u prethodnom periodu. Tuženi su bez valjanog pravnog osnova u periodu od pet godina prije podnošenja ove tužbe ostvarili korist u najmanjem iznosu od 7.963,20 eura. Kako tuženi nisu koristili predmetnu nekretninu kao dobri domaćini već su znatno oštetili kuću tužiteljice tako da su ostali samo goli zidovi, a kuća više nije podobna za stanovanje. A kako nema vanjsku i unutarnju stolariju, uništeni su zidovi kao i podne podloge te ograda, tužiteljica potražuje i naknadu štete za devastaciju gore navedene nekretnine. S obzirom na stupanj oštećenja i činjenicu da je kuća bila useljiva u trenutku kada tuženi uzurpiraju nekretninu, tužiteljica potražuje imovinsku štetu na predmetnom objektu u iznosu od 5100 eura. S time da tužiteljica zadržava pravo da precizira tužbeni zahtjev nakon vještačenja vještaka građevinske struke i snimanja postojećeg stanja.

3. U odgovoru na tužbu I. tuženik navodi kako je sporno da je Nataša Macura vlasnica navedenih čestica budući da iz vlasničkog lista za predmetne čestice upisane u zk.ul. 1977 k.o. Dubica proizlazi da je vlasnik predmetnih čestica Tomislav Lončarević, stoga se osporava aktivna legitimacija. Iz povijesnog prikaza vlasničkog lista razvidno je da je dana 17. svibnja 2024.g. Tomislav Lončarević predao zahtjev za uknjižbu, a tužiteljica je 17. svibnja 2024.g. predala sudu predmetnu tužbu znajući da je nekretnine prodala i da nije više vlasnik istih. Nesporno je da su tuženi suvlasnici nekretnina upisanih u zk. ul. 2158 k.o. Dubica i to kč.br. 638/3, 638/5 i 640 koje međe s nekretninama upisanim u zk.ul. 1977 k.o. Dubica. Međutim, osporavaju se u cijelosti navodi tužiteljice da bi tuženici izgradili bespravno izgrađene zgrade. Nadalje, osporava se da su tuženi bespravno ušli u posjed kuće i dvorišta te da nekretninu koriste za svoje potrebe. Nije točno da kuća služi za unošenje i skladištenje raznih stvari i otpada, alata i strojeva te proizvoda, kako to navodi tužiteljica, niti se okućnica koristi kao odlagalište za zemljane iskope sa vlastitih parcela. Prvotuženiku nije poznato tko točno skladišti otpad koji se nalazi na slikama na predmetnoj parceli (koja nije više vlasništvo tužiteljice) ali poznato mu je da navedeno rade lokalni Romi koji koriste napuštene parcele za skladištenje otpada, a to im je poznato jer su iste viđali tamo. Tužiteljica nije u Hrvatskoj Dubici, nije u posjedu nekretnine niti barata o činjenicama glede posjeda, stanja stvari i tko sve odlaže stvari na napuštenu zemlju. Sve to dobro zna tužiteljica, kao što bi trebala znati i za Rome. Prvotuženik nema saznanja o stanju nekretnine budući da s istom nema veze. Očito je da je tužiteljica (sada bez aktivne legitimacije) nekretninu prodala pa se osporavaju navodi da nekretninu nije mogla prodati. Ponovno se osporava da su tuženi u posjedu predmetne kuće i dvorišta. Stoga je neosnovan zahtjev tužiteljice da joj tuženici isplate naknadu za korištenje nekretnine odnosno netočno je da bi tuženici u periodu od pet godina ostvarili korist u najmanjem iznosu od 7.963,20 EUR. Tuženici nekretninu uopće nisu koristili, niti tužiteljica ima aktivnu legitimaciju potraživati isplatu za korištenje nekretnine jer nije vlasnica, a osporava se i visina tako postavljenog zahtjeva jer su nepoznati parametri na temelju kojih je određena navodna korist koju su tuženi stekli. Osporava se da su tuženi uopće koristili nekretninu, da su oštetili kuću, uništili zidove i podne podloge, stoga je promašena pasivna legitimacija u odnosu na zahtjev za naknadu navodne štete opisane u točki 6 tužbe. Također se ističe i prigovor zastare u odnosu na zahtjev za naknadu štete budući da iz tužbe nije jasno kada je predmetna šteta

navodno nastala, osobito imajući u vidu kako tužiteljica tvrdi da tuženi nekretninu koriste 26 godina. Ponavlja se da je tuženicama poznato kako lokalni Romi odlažu smeće u napuštene kuće te su iste viđali i na spornoj nekretnini koja je predmet ovog postupka, a smatraju da je to poznato i tužiteljici. Obzirom na navedeno, tužbeni zahtjev tužiteljice je neosnovan kako u odnosu na zahtjev za predaju u posjed tako i u odnosu na zahtjev za isplatu: a) koristi bez valjanog pravnog osnova u iznosu od 7.963,20€ te b) naknade štete, a poglavito zbog promašene aktivne i pasivne legitimacije.

4. U odgovoru na tužbu II. tuženik navodi da je sporno da je Nataša Macura vlasnica navedenih čestica budući da iz vlasničkog lista za predmetne čestice upisane u zk.ul. 1977 k.o. Dubica proizlazi daje vlasnik predmetnih čestica Tomislav Lončarević, stoga se osporava aktivna legitimacija. Iz povijesnog prikaza vlasničkog lista razvidno je da je dana 17. svibnja 2024.g. Tomislav Lončarević predao zahtjev za uknjižbu, a tužiteljica je 17. svibnja 2024.g. predala sudu predmetnu tužbu znajući da je nekretnine prodala i da nije više vlasnik istih. Ad.2. Nesporno je da su tuženi suvlasnici nekretnina upisanih u zk. ul. 2158 k.o. Dubica i to kč.br. 638/3, 638/5 i 640 koje međe s nekretninama upisanim uz k.ul. 1977 k.o. Dubica. Međutim, osporavaju se u cijelosti navodi tužiteljice da bi tuženici izgradili bespravno izgrađene zgrade. Nadalje, osporava se da su tuženi bespravno ušli u posjed kuće i dvorišta te da nekretninu koriste za svoje potrebe. Nije točno da kuća služi za unošenje i skladištenje raznih stvari i otpada, alata i strojeva te proizvoda, kako to navodi tužiteljica, niti se okućnica koristi kao odlagalište za zemljane iskope sa vlastitih parcela. Drugotuženik ima kuću odnosno prebivalište na gore navedenoj adresi, koja je u naravi stotinjak metara udaljena od predmetnih čestica te ovim putem ističe da je predmetne čestice naslijedio sa prvotuženikom od pokojnog oca. Drugotuženik nema saznanja o stanju nekretnine budući da s istom nema veze. Očito je da je tužiteljica (sada bez aktivne legitimacije) nekretninu prodala pa se osporavaju navodi da nekretninu nije mogla prodati. Ponovno se osporava da su tuženi u posjedu predmetne kuće i dvorišta. Stoga je neosnovan zahtjev tužiteljice da joj tuženici isplate naknadu za korištenje nekretnine odnosno netočno je da bi tuženici u periodu od pet godina ostvarili korist u najmanjem iznosu od 7.963,20 EUR. Tuženici nekretninu uopće nisu koristili, niti tužiteljica ima aktivnu legitimaciju potraživati isplatu za korištenje nekretnine jer nije vlasnica, a osporava se i visina tako postavljenog zahtjeva jer su nepoznati parametri na temelju kojih je određena navodna korist koju su tuženi stekli. Osporava se da su tuženi uopće koristili nekretninu, da su oštetili kuću, uništili zidove i podne podloge, stoga je promašena pasivna legitimacija u odnosu na zahtjev za naknadu navodne štete opisane u točki 6 tužbe. Također se ističe i prigovor zastare u odnosu na zahtjev za naknadu štete budući da iz tužbe nije jasno kada je predmetna šteta navodno nastala, osobito imajući u vidu kako tužiteljica tvrdi da tuženi nekretninu koriste 26 godina. Ponavlja se da je tuženicama poznato kako lokalni Romi odlažu smeće u napuštene kuće te su iste viđali i na spornoj nekretnini koja je predmet ovog postupka, a smatraju da je to poznato i tužiteljici. Obzirom na navedeno, tužbeni zahtjev tužiteljice je neosnovan kako u odnosu na zahtjev za predaju u posjed tako i u odnosu na zahtjev za isplatu: a) koristi bez valjanog pravnog osnova u iznosu od 7.963,20€ te b) naknade štete, a poglavito zbog promašene aktivne i pasivne legitimacije.

4. Rješenjem Općinskog suda u Sisku, Stalna služba u Hrvatskoj Kostajnici br. P-186/2024-8 od 19. 3. 2025. razdvojen je postupak u dijelu radi naknade štete te je u tom dijelu oformljen zaseban parnični postupak koji se pred ovim sudom vodi pod br. Pn-35/2025.

5. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u zemljišnoknjižne izvatke (str. 3-8, 42 spisa), preslike fotografija (str. 9-27 spisa), rješenje Ureda državne uprave u Sisačko-moslavačkoj županiji, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko pravne poslove od 26.9.2003. (str. 28-29 spisa), dopis (str. 30 spisa), ispile poruka (str. 31-37 spisa), saslušani su svjedoci Almir Hašić, Boris Peršić, Marko Vidmar, Slobodan Vučetić i Enes Porića te je izveden dokaz saslušanjem I. i II. tuženika.

6. Svjedok Almir Hašić iskazao je da poznaje stranke obzirom da od 1976.g živi u istoj ulici i to 100 m udaljen od stranaka. Ističe da je 1991.g otišao u Zagreb te se vratio 2004. te je u tom periodu dolazio poslije Oluje, dakle nakon 1995.g Jedino što on o predmetu spora može reći je da je bio rat, da je kuća tužiteljice oštećena u ratu kao i njegova, i da je ispred njezine kuće bio tenk te jedino još može reći da je tužiteljici rekao, prije nego što je prodala svoju nekretninu da istu mora počistiti jer je tamo bilo i zmija jer će u protivnom morati platiti kaznu. On može reći da je i njegova kuća nakon Oluje bila zgarište pa on ne tvrdi da mu je netko treći prouzročio štetu. Ističe da kraj nekretnine koja je predmet spora prolazi svakodnevno nekoliko puta. Ističe da u dvorištu I. tuženika postoji štala, no ne može se određeno izjasniti koliko je udaljena od kuće tužiteljice. Ističe da je jednom prije rata ušao u kuću tužiteljice. Ističe da postoji u blizini zavezan pas I. tuženika, no to nije na dvorištu tužiteljice nego na zemljištu Vodoprivrede. Ističe kako tužiteljica okoliš, a niti kuću nije održavala te je sve zaraslo u bršljan. II. tuženika nikada nije vidio u blizini sporne nekretnine, a I. tuženika je vidio kako obilazi istu, obzirom da ima zemljište iza nekretnine tužiteljice.

7. Svjedok Boris Peršić iskazao je da tužiteljicu uopće ne poznaje, a živi u blizini I. i II. tuženika i to njegova kuća se nalazi do njihove kuće. Poznato mu je da tužiteljica također u blizini ima kuću. Na navedenu adresu doselio se prije 4 godine kada je otišao u mirovinu, a do tada je dolazio samo povremeno kada je posjećivao majku. On nikada nije ušao u kuću tužiteljice te može reći da je samo vidio da nema prozore.

8. svjedok Marko Vidmar iskazao je da poznaje tužiteljicu i to od prošle godine kada mu je prodala neku zemlju, što nije u blizini nekretnine koja je predmet ovoga spora. Zna gdje se nalazi kuća tužiteljice i zna da je u ruševnom stanju i u takvom je stanju još od Domovinskog rata. I. i II. tuženici se nisu nikada koristili nekretninom tužiteljice. Ističe da je ta njezina nekretnina toliko zarasla da se ne može ući u dvorište. Ističe da nije vidio da bi se na spornoj nekretnini što skladištilo, a u kući nije bio više od 10 godina. Odselio se prije 10 godina od roditelja 500 m dalje, svakodnevno prolazi pored sporne nekretnine te nije vidio da bi ju itko ikada koristio. Ističe da oni u blizini te kuće imaju štale i to je na međi sa nekretninom tužiteljice te ističe da je točno da imaju septičku jamu, no ona je betonirana, čiste je redovito te sadržaj te septičke jame se ne nalazi na nekretnini tužiteljice. Ističe da njegov otac ima belgijskog ovčara koji je zavezan pored Une i to je oko 30 m od kuće tužiteljice.

9. svjedok Slobodan Vučetić u svom je iskazu naveo da u Hrvatskoj Dubici živi od rođenja te dugo poznaje I. i II. tuženike te zna gdje se nalazi nekretnina koja je predmet ovoga spora, obzirom da je 2004. počeo I. i II.

tuženiku donositi mlijeko, a može reći da nekretnina tužiteljice kakva je bila tada, takva je bila i sada. Njezina kuća je bila bez prozora, sve je bilo zaraslo te čak I. i II. tuženici krče odnosno krešu granje kako ne bi prešlo na njihovu stranu. Ne poznaje tužiteljicu i nije je nikada vidio na spomenutoj nekretnini. Nikada nikoga nije vidio na toj nekretnini, niti da se koristi istom niti da se I. i II. tuženici koriste istom.

10. Svjedok Enes Porić iskazao je da od 1992.g živi u Hrvatskoj i to u Sisku, a do tada je živio u Bosanskoj Dubici. Ističem da I. tuženika poznaje jer je njegov prijatelj još od prije rata, a brata mu poznaje iz viđenja. Tužiteljicu nikada nije upoznao i ne zna tko je to. Ističe i da ima kuću u Hrvatskoj Dubici, no prolazi često ulicom u kojoj se nalazi kuća I. i II. tuženika obzirom da se tom ulicom ide prema kupalištu. Svjedoci u hodniku rekli su mu da je predmet spora neka nekretnina u toj ulici pa je zaključio o kojoj se kući radi te može reći da, koliko se sa ceste vidi, ta kuća je u lošem stanju jer nema stolarije te takvih kuća na tom području ima koliko god hoćete. Nikada nije tamo ulazio te nije nikada vidio da bi se itko koristio tom kućom. Sa ceste se vidi da je sve obraslo, no ne vidi se da li je drveće izraslo u kući li ispred kuće.

11. I. tuženik Milan Vidmar u svom je iskazu naveo da u svojoj kući, do nekretnine koja je predmet ovoga spora, živi cijeli svoj život i to od 1984.g te poznaje tužiteljicu. Ističe da je 1995. tenk bio ispred kuće tužiteljice zbog čega ta njezina kuća ima oštećenja i u takvom stanju je ista još od tada. On nikada nije koristio nekretninu koja je predmet ovoga spora, nije nikada na toj nekretnini držao svoje stvari, a nije nikada niti odlagao sadržaj septičke jame na nekretnini tužiteljice. Sadržaj septičke jame se odvozi cisternom. Ne sjeća se kada je zadnji puta vidio uopće tužiteljicu. Točno je da ima psa, no on je smješten oko 25 m od nekretnine tužiteljice gdje ima i svoju kućicu. Ističe da je tužiteljica jednom došla prije 2 godine i rekla da je prodala tu svoju kuću. Tužiteljica mu se nikada nije obraćala u smislu da je tvrdila da joj je prouzročio kakvu štetu. Ističe da nije bio nikakav inspekcijski nadzor vezano za štalu koju ima već je bio inspekcijski nadzor vezano za jednu nadstrešnicu na 4 stupa koju je potom uklonio. Ispod te nadstrešnice bila je junad, no to je sve bilo na njegovom zemljištu, a ne na zemljištu tada tužiteljice. Niti tada ta junad nije bila bez kontrole već u ograđenom prostoru i nije mogla nikuda.

12. II. tuženik Stjepan Vidmar u svom iskazu je naveo da preko više od 50 godina ne živi u kući u ulici gdje se nalazi sporna nekretnina, no zna gdje se ista nalazi. Ističe da je njezina kuća u ruševnom stanju, da je potpuno obrasla bršljanom, ne vidi se zbog toga niti da prozori nemaju stakla i ta kuća je u takvom stanju još od Oluje. Nije mu jasno zašto tužiteljica nije zatražila obnovu. Poslije rata tužiteljicu na toj nekretnini nije vidio. Niti on niti I. tuženik nisu se nikada koristili nekretninom koja je predmet ovoga spora. Poznato mu je da je tužiteljica sa nekim čovjekom dogovorila zamjenu nekretnina i to nekretnine koja je predmet ovoga spora za nekretninu tog čovjeka u Bosanskoj Dubici i isti čovjek mu je rekao da je ona njegov stan koristila za držanje kokoši pa se on tužiteljici osvetio tako da je zalio parket i napravio neki nered, koristio njezinu kuću 8 dana i otišao.

13. Temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cijelog postupka ocjena je suda da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan jer je ovaj sud mišljenja da tužiteljica nije s uspjehom dokazala sve pretpostavke za nastanak obveznog pravnog odnosa odgovornosti za štetu i to poglavito štetni događaj, uzročnu vezu između

štetnog događaja kao uzroka i štete kao posljedice, te odgovornost tuženika za štetu, a niti visinu eventualne štete (221a. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje ZPP).

14. U prvom redu valja reći da su neutemeljeni navodi tužiteljice iz tužbe da je vlasnica nekretnine upisanih u zk.ul. 6756 k.o. Dubica i to čk.br. 522 Varošište oranica od 180 m², čk.br. 573 Varošište oranica od 158 m² i čk.br. 638/4 kućište, kuća i dvorište od 255 m² obzirom da je iz zemljišnoknjižnog izvotka utvrđeno da je vlasnik navedenih nekretnina Lončarević Tomislav, Ilova, Kutina, Ljudevita Gaja 16, kao i da je isti stekao navedene nekretnine kupoprodajnim ugovorom sklopljenim s tužiteljicom 13. 5. 2024., dakle, prije pokretanja ovog parničnog postupka tužbom od 16. 5. 2024.

15. Međutim, obzirom na navode tužiteljice prema kojima ista tvrdi da je, zbog štete koja je na navedenoj nekretnini prouzročena od strane I. i II. tuženika, znatno smanjena vrijednost iste nekretnine valja istaknuti sljedeće.

16. Nije sporno između stranaka da su I. i II. tuženici suvlasnici susjedne nekretnine i to upisane u zk.ul. 1977 k.o. Dubica i to čk.br. 638/3 vrt kod kuće od 252 m², čk.br. 638/5 vrt kod kuće u selu od 227 m², čk.br. 640 vrt kod kuće u selu od 665 m², da navedene nekretnine međe s nekretninama upisanim u zk.ul. 6756 k.o. Dubica i to čk.br. 522 Varošište oranica od 180 m², čk.br. 573 Varošište oranica od 158 m² i čk.br. 638/4 kućište, kuća i dvorište od 255, da su nekretnine u suvlasništvu I. i II. tuženika u posjedu I. tuženika, koji ih koristi i koji u kući na navedenim nekretninama živi od 1984.

17. Nije sporno niti da je nekretnina upisana u zk.ul. 6756 k.o. Dubica i to čk.br. 522 Varošište oranica od 180 m², čk.br. 573 Varošište oranica od 158 m² i čk.br. 638/4 kućište, kuća i dvorište od 255 devastirana i oštećena dok I. i II. tuženici osporavaju odgovornost odnosno navode tužiteljice da bi upravo oni ušli u posjed navedene nekretnine i to kuće i dvorišta, prije 26 godina, da kuću koriste kao skladište otpada, alata, strojeva i poljoprivrednih proizvoda, a okućnicu kao odlagalište za zemljane iskope zbog čega je kuća devastirana i počinjena je znatna imovinska šteta.

18. Iz priloženih preslika fotografija vidljiva je na istima kuća, i na istoj oštećenja (na prozorima, vratima, i u unutrašnjosti iste) kao i zapuštenost i neodržavanost okućnice te otpad u unutrašnjosti kuće, no iz istih nije vidljivo od kada datiraju, zatim nije vidljivo da bi se navedena kuća ili okućnica koristile za skladištenje upravo stvari I. i II. tuženika, a poglavito ne proizlazi da bi na fotografijama vidljive devastacije prouzročili upravo I. i II. tuženici te okolnost što je kraj kuće snimljen pas niti upućuje na zaključak da bi to bio upravo pas I. tuženika, a niti da bi isti prouzročio kakvu štetu.

19. Svi saslušani svjedoci potvrdili su da je nekretnina koja je predmet spora zadobila oštećenja tijekom Domovinskog rata, a navedeno proizlazi iz rješenja Ureda državne uprave u Sisačko-moslavačkoj županiji, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko pravne poslove od 26. 9. 2003. kojim je odbijen zahtjev Macura Mioljke za potporu za popravak i opremanje u ratu oštećenje kuće na adresi Hrvatska Dubica, Srećka Kitonjića 6, s utvrđenim 3. stupnjem oštećenja (iz razloga što Macura Mioljka i Macura Nataša prije početka oružanih sukoba na tom području od nosno prije 1991. nisu prebivale u kući na navedenoj adresi).

20. Naime, svjedoci Almir Hašić i Marko Vidmar navode da je kuća tužiteljice oštećena u ratu, zatim svjedoku Slobodanu Vučetiću poznato je da je kuća tužiteljice, u stanju u kakvom je sada, bila i 2004., te niti jedan od saslušanih svjedoka (Almir Hašić, Marko Vidmar, Boris Perišić, Slobodan Vučetić i Enes Porić) nije potvrdio navode da bi I. i II. tuženici uopće bili u posjedu sporne nekretnine ili da bi istu koristili kao kakvo skladište ili glede iste prouzročili kakvu štetu.

21. Nadalje, iz priloženih prijepisa SMS poruka nije vidljivo da se radi o komunikaciji stranaka ovog spora te nije vidljivo od kada datira ta komunikacija, a ukoliko se radi o porukama tužiteljice kojima obavještava I. i II. tuženike da uklone stvari i otpad jer joj dolaze kupci za kuću, nema mjesta zaključku o osnovanosti navoda tužiteljice isključivo temeljem navedenih poruka, a bez ikakvih drugih dokaza u prilog navodima tužiteljice.

22. Za istaknuti je i da tužiteljica, iako uredno pozvana, nije pristupila ročištu za glavnu raspravu određenom za dan 15. 6. 2026., za koje je određeno izvođenje dokaza saslušanjem stranaka, niti je opravdala svoj izostanak, a u konačnici je i odustala od dokaznih prijedloga za saslušanjem svjedoka Tomislava Lončarevića, Tomislava Varge, uviđaja na licu mjesta kao i provođenja građevinskog vještačenja.

23. Stoga, nema mjesta zaključku da bi I. i II. tuženici, sukladno odredbi čl. 1054. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 125/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO), koja propisuje da tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je, ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, u vezi s odredbom čl. 221. a ZPP, bili u obvezi tužiteljici nadoknaditi kakvu štetu.

24. Međutim, iz rješenja Ureda državne uprave u Sisačko-moslavačkoj županiji, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko pravne poslove koje je doneseno još 26. 9. 2003., iskaza svjedoka Almira Hašića i Marka Vidmara koji navode da su oštećenja na nekretnini koja je predem spora još od Domovinskog rada, svjedoka Slobodana Vučetića koji ističe da su ista postojala i 2004. te imajući u vidu i da tužiteljica neodređeno navodi da je šteta nastala u proteklih 26 godina, po mišljenju ovog suda može se sa sigurnošću zaključiti tek da je osnovan prigovor zastare kojeg ističu I. i II. tuženici.

25. Naime, odredbom čl. 230. st. 1. ZOO propisano je da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a prema st. 2. istog članka, u svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za pet godina otkad je šteta nastala.

26. Prema tome, imajući uvidu objektivni zastarni rok od pet godina te činjenicu da je tužba podnesena 16. 5. 2024., za zaključiti je da je nastupila zastara utuženog potraživanja tužiteljice.

27. Stoga je tužbeni zahtjev tužiteljice radi naknade štete u cijelosti odbijen kao neosnovan.

28. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP odnosno stoga što je tužiteljica u cijelosti izgubila spor dužna je I. tuženiku nadoknaditi parnični trošak u cijelosti.

29. I. tuženiku je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eur (Tbr. 8. st.1.), za zastupanja na ročištima 22. 1. 2026. i 15. 6. 2026. u iznosu

od 200,00 eur za svako (Tbr.9.st.1.), te PDV u iznosu od 150,00 eur, ukupno 750,00 eur.

30. I. tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer ju nije platio, a niti ne podliježe obvezi plaćanja iste, sukladno odredbi čl. 4. st. 1. toč. 2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 118/18, 51/23).

31. O troškovima postupka II. tuženika sud nije odlučivao jer nije bilo istaknutog određenog zahtjeva II. tuženika (čl. 164. st. 2. ZPP).

32. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Sisku, 16. srpnja 2026.

Sutkinja
Sanda Navara Sladović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude.

Dostavna naredba:

1. tužiteljici po pun.
2. I. tuženiku po punomoćniku
3. II. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088a-d9877**

Kontrolni broj: **0fd6d-8666c-560f9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.